

den nuværende Regering og eventuelt følgende Regeringer ville stille sig i til denne Opgaves Løsning.

N. J. Larsen: Jeg agter ikke at blande mig i denne lige saa livlige som omfangsrige Debat, der nu i flere Møder er bleven ført om Toldreformen, og hvad der staar i Forbindelse dermed. Jeg har altid holdt mig i ærbødig Afstand fra Toldebatter, og det er ikke min Hensigt at bryde Reglen ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) betegnede sig i Aftes som en Fredens Mand. Jeg drager ikke hans Ord i Tvivl, men jeg tror, at jeg i alt Fald ved denne Lejlighed kan anvende med endnu større Føje den nævnte Betegnelse paa mig selv. Jeg har kun ønsket Ordet for ligesom adskillige ærede Medlemmer at begrunde i al Korthed min Afstemning. Jeg er enig med min Sidemand, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen) deri, at det sikkert ikke er heldigt, at det storpolitiske Moment er draget ind i den foreslaaede Dagsorden, og jeg er ligeledes enig med ham i, at det ikke er let at faa Øje for de tvingende Grunde, der kunne have bevæget Flertallet til at foreslaa den omhandlede Sag aflivet paa den Maade, som der her er Tale om. Men alt det vil jeg ikke opholde mig ved, det er der allerede blevet talt mere end tilstrækkeligt om. Der er en anden Side af Sagen, som for mig har særlig Interesse. Selv om det maatte anses for godtgjort, at det var formaalstjenligt at nægte som her foreslaaet Brændevinslovforslagets videre Fremme, kan jeg ikke indse, at det er rigtigt samtidig dermed at ville binde Tingets Flertal i Princippet til en fremtidig Forhøjelse af Brændevinsafgiften, men det er jo vitterligt, at det er dette, som Dagsordenen gør, Dagsordenen udsiger, at man under de forhaandenværende Omstændigheder ikke vil bevilge en forhøjet Afgift. Det er blevet gentaget af den ærede Ordfører, og saavel han som andre Talere fra samme Side have betonet og understreget, at det er under disse Omstændigheder, ved denne Lejlighed, over for denne Toldreform, at man nægter en forhøjet Brændevinsafgift. Det fremgaar altsaa med al Utvetydighed af Dagsordenens Indhold, at man er rede til under andre Forhold at gaa med til en forhøjet Brændevinsafgift. Jeg kan for mit Vedkommende ikke være med hertil. Efter mit Syn paa Sagen og den Stilling, jeg har indtaget til den, fra jeg første Gang blev valgt til Folketinget og indtil nu, vil og

kan jeg ikke principielt binde mig til en forhøjet Brændevinsafgift. Nu hører jeg nok, at der er ærede Medlemmer, som erklære, at de ere afgjorte Modstandere af en forhøjet Brændevinsafgift, men dog alligevel ville stemme for den foreliggende Dagsorden. De mene, at de kunne forsvare denne Optræden derved, at de gennem en Motivering udtale deres afgjorte Modstand mod Afgiftens Forhøjelse. Jeg tror imidlertid, at det ikke lader sig gøre. Naar der foreligger et Forslag til Afstemning, som er saaledes redigeret, at det giver Plads for forskellige Opfattelser, saa kan man ganske vist selv bestemme, hvilken Betydning man vil have lagt ind i sin Afstemning, og den Motivering, man giver, bliver her afgørende; men naar det Forslag, der skal stemmes over, i sig selv er klart og utvetydigt, naar det efter sproglige og logiske Regler kun kan give een Mening, saa kan det ikke nytte, at man vil motivere sig bort fra det, der ligger i Forslaget, lige saa lidt som man jo, naar man underskriver en Kontrakt, hvis Indhold er klart og tydeligt, kan komme bort fra Underskriften ved at sige: „jeg sagde, da jeg underskrev, at jeg mente noget andet, end der staar“; — det gælder slet ikke, man er bunden alligevel. Heller ikke ved denne Afstemning kunne vi ophæve Tænkningens almindelige Love. Jeg maa derfor for mit Vedkommende tage bestemt Afstand fra den foreslaaede Dagsorden, uagtet jeg — hvad der turde være de fleste ærede Medlemmer bekendt — ikke er enig med mine sædvanlige Meningsfæller i deres Betragtning af en forhøjet Brændevinsafgift som Led i en Skattereform. Jeg deler ikke denne Betragtning. Der er under disse Forhandlinger talt meget om Svingninger og Vendinger. Det forekommer mig, at den interessanteste Vending under hele denne Situation vil være den, som vi nu om lidt blive Vidne til, naar vi se Socialdemokraterne med deres Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds, i Spidsen marchere op og tage Stilling paa det Standpunkt: Tilslutning i principiel Henseende til Tanken om en forhøjet Brændevinsafgift.

Ordføreren (C. Hage): Jeg tror, at jeg til de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem, der nu havde Ordet, kan indskrænke mig til at sige, at dette er det mest vidunderlige Udslag af Fortolkningskunst, som jeg nogen Sinde har hørt. Jeg ved ikke, at det er muligt at svare noget andet. Naar en Mand anmoder mig